

עלון הכפר

ה'תשע"ז
53 יולי 2017

הודעות ועדכונים משולחן הוועד

פינוי אשפה, גזם וגרוטאות

מאז כניסתי לתפקיד מזכיר היישוב, אני משקיעה מאמצים ואמצעים רבים לנושא האשפה, הגזם והגרוטאות, על מנת שנצליח לשמור על חזות יפה ונקייה של הכפר.

לצורך כך אני צריכה את שיתוף הפעולה שלכם התושבים. לכן, אנא הוציאו את הגזם רק בימים חמישי / שישי / שבת. את הגרוטאות יש להוציא במוצ"ש שלפני יום א' הראשון בכל חודש.

כידוע לכולם בכפר קיימת פינת מיחזור מרכזית הממוקמת מאחורי המזכירות ופינות מיחזור קטנות המפוזרות בכפר. אנא זרקו בכל מיכל רק את הפסולת המיועדת לו. את הבקבוקים יש לזרוק למיכל ללא שקיות ניילון. קרטונים יש לזרוק אך ורק בפינת המיחזור המרכזית.

מנצלת את ההזדמנות לרענן את ימי פינוי של האשפה והגזם בכפר:

פינוי אשפה – ימים ב' ו-ה'

פינוי גזם – יום א'

פינוי גרוטאות – יום א' הראשון של כל חודש

מבקשת להקפיד על הוצאת גזם וגרוטאות בימים הנקובים.

אורלי וולנד, מזכיר היישוב

ספר טלפונים חדש

ספר הטלפונים האחרון של הכפר הופק לפני כ- 10 שנים.

תושבים רבים שהצטרפו לישוב אינם מופיעים בו ותושבים שעזבו את היישוב מופיעים עדיין בספר. רובנו משתמשים בטלפון הנייד כספר טלפונים אולם תמיד טוב שיהיה לנו גם עותק מודפס.

לעלון זה מצורף טופס שבו הנכם מתבקשים למלא את הנתונים שאותם נכניס לספר הטלפונים החדש אשר יכלול את מס' הטלפון בבית ואת מס' הנייד.

הנכם מתבקשים לרשום בדף את המייל שלכם כדי שנוכל לעדכן אצלנו (לא לפרסום) את הדפים יש להעביר למזכירות היישוב בשעות הפעילות (או להכניס לתיבת הדואר הצמודה לדלת המזכירות) וזאת עד ליום 20/8/17.

ניתן כמובן לשלוח גם במייל למזכירות בכתובת: vaadrh@ramot-hashavim.org

חוגים ברמות השבים

במהלך חודש אוגוסט תפורסם חוברת החוגים לשנה הבאה.

תושבים המפעילים ביישוב חוגים פרטיים

והמעוניינים לפרסם את החוג שלהם בחוברת

מתבקשים לפנות לאריאלה במזכירות עד יום 8/8.

תרבות

רוק ובירה בבריכה

קריוקי live עם להקת "אבות השבים"

יום חמישי * 3.8.17 * 20:30
בריכת רמות השבים!
בירה ונשנושים חופשי!!

כרטיסים ניתן לרכוש בכניסה בערב האירוע
 20 ש"ח לתושב, 30 ש"ח לאורח

ערב ט' באב בסימן אהבת חינוך

שיח מרתק עם שני אנשים מן השורה שתרמו כליה לאנשים שלא הכירו
 "השטף החיים קשה לו לאדם לעצור לעצמו ולשלוף את
 עצמו כיצד הוא יכול לעשות טוב למען האחר. לא טוב
 עולמי ואנטיסמי, אלא פשוט טוב מעצמותי,
 אפילו לאדם אחד בודד.
 ברוך ה' לכיתי לעצור את עומס החיים ובאמת להצליח
 לעשות טוב לאדם אחר. טוב שאנך דורש מאמי
 אך ערכו לא יסולא מפל"
 (מתוך דבריו של דודי אנוך תורם כליה)
 ההרצאה תתקיים בבית העם בערב תשעה באב,
 יום שני, ה- 31.7 בשעה 21:15
 מיד לאחר תפילת ערבית וקריאת מגילת איכה.

כולם מוזמנים!

**ועדת תרבות
בשיתוף עם עמותת בית הכנסת**

ברכות

מזל טוב לבועז ומיי קאהן להולדת הבת אלינור, נכדה למיכאל ואמנונה כהן.
 מזל טוב לרותי ודורון מרכוס לנישואי הבן תום עב"ל מעיין.

קייטנה של פעם...

חזרה

בסוף שנות הארבעים של המאה הקודמת, ובהמשך, עד שאמי קיבלה רנטה מגרמניה, מצבה הכלכלי של המשפחה בדומה למשפחות רבות ברמות השבים היה קשה, ולכן נאלצו לחפש מקורות תעסוקה והכנסה נוספים. מלול וגידול ירקות היה קשה להתפרנס ולכן אמי, צילי שייצר ז"ל, הגתה את הרעיון לקיים קייטנה בתקופת הקיץ ולנצל את העובדה שיש בריכת שחייה בכפר. המדריכה הייתה אחותי הדסה כפי שניתן לראות בתמונה ולפניה אחי שאף השתתף כחניך.

כל ילדי הקייטנה הגיעו ממשפחות עשירות מתל אביב ששלחו את ילדיהן לקייטנה באווירה כפרית. בקייטנה היו כעשרה ילדים. אחותי הובילה אותם בחום הקיץ ברגל לבריכת השחייה וכשחזרו חיכתה להם ארוחת צהריים, ולאחר מכן הם הלכו לישון "שלאפשטונדה" כמנהג המקום... ☺

הם ישנו אצלנו בבית בכל תקופת הקייטנה ולשם כך פונה חלק מהבית. השכנה גברת מריאנה דמבו השתתפה כמדריכה ליצירות אמנות. לדברי אחותי, הילדים שבבתיים לא אכלו כמעט כלום, בקייטנה הם אכלו בכמויות אוכל פשוט ביותר, כמו לחם, ביצים וריבה. זאת בגלל הרצון שלא יהיה אוכל לחבריהם מהקייטנה.... ☺

טיול שגרתי זה לא ממש היה....

נועה צאק

כמדויי יום אני יוצאת עם הכלב שלי, חומי, לטיול בישוב.
 תמיד הבחנתי בכלבים משוטטים ללא רצועה.

לפני כמה זמן הלכתי לטיול שגרתי עם חומי, כשהגענו לכוון הדואר הבחנתי בכלב שטייל עם הבעלים שלו ללא רצועה, וכשהבעלים הרבה לפניו. הכלב צץ לפתע מן השיחים ורץ במהירות לכיווני ולכוון חומי.

באינסטינקט ראשוני הרמתי מיד את הכלב שלי על הידיים, אך הכלב שלי שהיה קשור ברצועה כבר הספיק לחטוף 2 נשיכות. הכלב קפץ עליי במטרה להגיע אל חומי. צרחתי את כל כולי עד שהבעלים והסייר הגיעו והפרידו את הכלב התוקף ממני.
אלה היו שניות ארוכות ומפחידות ביותר.

זו הייתה חוויה מפחידה ביותר בה אני רואה את הכלב שלי, הדבר היקר לי מכל מותקף, בוכה, וכאוב סתם ללא סיבה מוצדקת.

הטיול השגרתי הזה גרם לכלב שלי להיפצע, ולי סיוטים רבים בלילות, על אותן תמונות מפחידות שחוזרות על עצמן, אבל בעיקר כעסים עצומים.

למה אני נערה בת 15.5 צריכה לפחד לטייל עם הכלב שלה בישוב שבו היא גרה?!
למה אני והכלב שלי צריכים להיפצע מסתם טיול שגרתי?!

אני מספרת את כל זה כדי שתבינו שגם אם הכלב שלכם מסור, מחונך ומאולף, עדיין יש סיכויי, אולי אפילו קטן, שיתקוף, בין אם אדם, ובין אם כלב אחר וניתן למנוע את הסיכוי הזה כל כך בקלות.

אז אנא מכם בכל לשון של בקשה, טיילו עם כלבכם עם רצועה.
ואל תתנו לכלבכם לטייל בלעדיכם..

ככה יהיה טוב לכולם, לאנשי הישוב, למטיילים האחרים עם הכלבים, וכן גם לכלבי הישוב..
 אף אחד לא צריך לפחד לטייל עם הכלב שלו !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

אדם ואלב

ורזה דן ראון

בבוקר הביל וחם הולך בן-אדם (די צעיר) לטייל עם כלבו (הלבן), כדי שישמח הכלב בטיול היומי וכדי שלא ילכלך הכלב חלילה את גינתו היפה והנקייה של בעליו, עם גללי הבוקר.

באמצע הדרך, על המדרכה החדשה והיפה שנבנתה לא מכבר, הוא מוצא לנכון לנקות את כלבו, לסרק את פרוותו הלבנה והיפה. לזרוק את השיער שנשר על המדרכה בה הוא עומד ובה עוברים עשרות עוברים ושבים, ולא – הוא אינו אוסף את השיעור שהוריד למדרכה וזורקו לערימת הגזם שנמצאת כשני מטר לידו או משתמש בשקיות לאיסוף גללים....

הוא פשוט מתרומם, מסתכל לצדדים ... (לא, אף אחד לא רואה...) וממשיך בדרכו שמח וטוב לב, לביתו הנקי והמסודר.....

בית כנסת אורתודוקסי? יצאתם מדעתכם!?

צ. רחם

באסיפה הסוערת בעניין בית הכנסת רגשו הרוחות. בשלב מסוים תהיתי בקול: "אורתודוקסי"? ומיד היסו אותי ב"זו מסורת, כך היה תמיד". אני ממש 'אוהבת' את התשובה הזו. האם כל מה שהיה בעבר חייב להימשך? האם אין לנו יכולת שיקול הדעת ובחינה של המציאות המשתנה? האם גם היום ראוי להושיב את הנשים מאחור, מודרות מטקס התפילה, כאשר הגברים מפנים אליהן את גבם?

אז הנה כמה עובדות שכדאי לדעת (לכל המצקצקים בלשונם 'מסורת'): כאשר עלתה רמות-השבים להתיישבות (בשנות השלושים של המאה הקודמת) לא היו קיימים בארץ בתי-כנסת רפורמיים. פעילות התנועה הרפורמית בארץ התחילה בסוף שנות השישים, וכך מובן שהמייסדים של הישוב הביאו אתם את המוכר להם מגרמניה, כפי שנעשה בזמנו בכל הארץ. הרבה שינויים עברו על המקום הזה שהיה פעם חקלאי, על הארץ בכלל ועל תפיסתנו את מקומה של האישה בחברה.

אז הנה לפניכם טעימה, כמה אמירות "מסורתיות" על מקומה של האישה (המקורות מהמשנה והתלמוד, למעוניינים, וכאן אני משמיטה פירוטם מפאת הקיצור): "כל המלמד בתו תורה כאילו מלמדה תפלות"; "ישרפו דברי תורה ואל ימסרו לנשים"; "איש קודם לאישה להחיות"; "קול באישה ערווה"; "נשים דעתן קלה"; "אל תרבה שיחה עם האישה"; "אין אישה אלא ליופי, אין אישה אלא לבנים"; "אין האישה דנה ולא מעידה"; "והטעם שנפטרו הנשים ממצוות 'עשה' שהזמן גרמן, לפי שהאישה משועבדת לבעלה לעשות צרכיו"; "אדם הראשון נטלו ממנו צלע אחת ונתנו לו שפחה לשמשו"; שתי האמירות הבאות הן מפרי עטו של הרמב"ם: "מעשה ידיה לבעלה.. וצריכה לשמש לפניו"; "כי כל אישה שתמנע מלעשות מלאכה מן המלאכות שהיא חייבת לעשותן, כופין אותה ועושה, אפילו בשוט". וכבר ידוע לכל כי "נשים אינן קוראות מפני כבוד הציבור"... ועוד כהנה וכהנה, רבות נכתב אודות הנשים.

זו המסורת שבה אתם מחזיקים! מזלנו שכמה מהדברים הללו (כגון הלקאת נשים וילדים) כבר נחשבים היום לעבירות בנות עונשין. מסורת זה לא ערך מקודש! מניעת השפלה, הדרה ודחייה - כן! מי שמושיב את הנשים בבית הכנסת מאחור ומונע מהן לקרוא בתורה, שותף לזה שמושיב אותן מאחור באוטובוס, ולזה המונע מהן לחגוג בר-מצווה בכותל בחברת ילדיהן ומשפחתן, ודורש מהן להישאר בצד מאחורי קיר הפרדה.

באותה אסיפה מדוברת במועדון, נאמר ש"מי שרוצה לעלות לתורה בשבת, תוכל לעשות זאת לאחר התפילה..." באמת תודה רבה לך אדוני הדובר!!! איזו התחשבות! איזו מחשבה מתקדמת, פתוחה וליבראלית! אנחנו הגברים נסיים את ענייננו ואז נרשה לכן, הנשים, להשתמש במקום. בראבו! ובאיזו 'טבעיות' נאמרו הדברים, באיזו פשטות, שהרי זה מובן מאליה שכל צריך לנהוג, ואתן עוד תגידו תודה ש'אנחנו' מאפשרים לכן לבוא אחרינו. זו גזענות בכל תפארתה (הדרת נשים מהמרחב הציבורי היא גזענות מכוערת וגסה).

לחברה נאורה בימינו יש מה לומר על צביונה ועל עתידה, גם אם קבוצה קטנה וקולנית חושבת אחרת. בית כנסת רפורמי שיש בו אולם אחד לכל, ישמש מרכז לכל הקהילה לתפילה, לימוד, הרצאות וכד'. אם יש בנו רצון לקרב את הדורות הבאים אל היהדות (לא זו הרבנית, אלא אל ארון הספרים היהודי המכיל אוצרות רבים), צריך לאזור אומץ ולהכריע היום על אופיו של הישוב מחר. בית כנסת אורתודוקסי בישוב הזה הוא חרפה, כן, לא פחות.

כנראה שלא להלה המושיבים את הנשים מאחור, ומפנים אליהן את הגב, יש סיבה טובה לא להביט להן ישר בעיניים.

* הכותבת היא חילונית הלומדת מזה שנים רבות מקרא ותלמוד.

לוח הודעות

אל מנה יהיה לנו החורף:

31/7 - ערב ט' באב -
הרצאה בבית העם

3/8 - יום חמישי בערב -
רוק ובירה בברכה

החזר אביזה לבטלה

בזיו העם נמצא צמיז כסל.

ניגן קרבלו במזכיר

(מורנה כמזן בנגיג

פרטים מזהים לצמיז)

עדכוני נוער

נועה צדק, רכבת הנוער

בשבוע שעבר חזרו חניכי השכבה הבוגרת מקורס המד"צים, שאליו נרשמו 60 חברי צוות וחניכי ח'!! חניכי ח' עברו את הקורס בכפר הנוער יוענה ז'בוטינסקי. יתר חברי הצוות (ט' ו-י"א) עברו את הקורס בפנימיית הדסים. במהלך הקורס עברו החניכים תכנים בתחומי יכולת ההדרכה, אחריות ושיתוף פעולה, ואף עברו "גיחה" של שלושה ימים בשטח. כלל הצוות שיצא לקורס חזר עם חוויות וחברים חדשים מיישובי התנועה האחרים.

להלן חוויותיה של הדס כהן אשר סיימה כיתה י"א ויצאה לקורס מובילים:

החוויה הכללית מהקורס הייתה טובה ומהנה. סגל המדריכים היה איכותי, מתחשב, דיבר בגובה העיניים והצליח להעביר את התכנים בצורה הטובה ביותר. התכנים שהועברו בקורס היו רלוונטיים לנו כנוער ונגעו במגדר, בחברה הישראלית, ציונות וזהות והוסיפו לאופיו המיוחד של הקורס. הדבר המשמעותי ביותר עבורי בקורס היה הפרויקט שאנחנו כשכבה הוצאנו לפועל, כחלק מ"המסע לחברה הישראלית על שם צחי שמאלי". בפרויקט למדנו על "תסמונת האיקס השביר". התסמונת הינה גנטית ומופיעה במגוון תסמינים פיזיים, אינטלקטואליים, רגשיים והתנהגותיים בטווח רחב ממתון ועד חמור. לבעלי לקות זאת ישנם תווי פנים ייחודיים, סימפטומים המזכירים את הקשת האוטיסטית, עם הפרעת קשב וריכוז והיפראקטיביות, אנשים דיכאוניים או אפילפטיים, כשרבים מהם לוקים גם במוגבלות שכלית התפתחותית. במסגרת הקורס ארגנו לעמותת האיקס השביר (לילדים ומשפחותיהם) אירוע חגיגי שכלל תחנות יצירה, הפעלה, הרקדה, משחקי מים ועוד בבריקה ביישוב מתן. אירוע זה היה עבורי משמעותי ומהנה גם יחד ואני שמחה על שלקחתי חלק בקורס זה.

אירועים עתידיים ב"לול רמות השבים":

- כיף צוות מטורף בצפון - 27-28.07.
- מחנה קיץ שכב"ג - 4-6.07.
- מחנה קיץ שכב"צ - 6-10.07.

הנושא הכללי של מחנה הקיץ השנה הינו 'גיבורי ישראל' כאשר הנושא המחנוני שלנו הוא 'יוצרים מדינה'. היישובים הנמצאים אתנו במחנן הם בית חנניה, צורית, צור יצחק, לוטם, עינת, מורן, יעד ולבון. את יישובי המחנן אנחנו זוכים להכיר ממש ברגעים אלה (ימים חמישי-שישי) באירוח הבין יישובי המתקיים ביישוב שלנו!

זוגיות

זך גר

שְׁתֵּי נִקְנִיקוֹת לֹא מִבְּשָׁלוֹת.
שְׁנֵי תַפּוּחֵי אֲדָמָה מִקְלָפִים.
עַל צִלְחַת לִבָּנָה אַחַת, הַשְּׁנִייה רִיקָה .

שְׁנֵי בְּרָזִי נִיקָל מִבְּרִיק, אֶחָד לְסִבּוֹן.
מְטִלִית מְקַפֶּלֶת לְשָׁנִים, מְדִיקָה.
פִּיּוֹר לֶבֶן, יָד אִישָׁה .

שְׁתֵּי עֶגְבָּנוֹת גָּנָה לִהְבֶּשֶׁלָה.
חֲלוֹן וְרֶשֶׁת לְחָצֵר .
אוֹר שָׁמֶשׁ מוּטָל בְּחֶשֶׁכָה.

שֶׁלֶחֶן וּמִפָּה מְהֻדָּקֶת .
שְׁנֵי כִסְאוֹת פֶּלֶסְטִיק .
מְרַצְפוֹת וְסִחְלָב מְנַקֵּד, לֹא מְשִׁישׁ.

שְׁתֵּי פְּרוֹסוֹת לֶחֶם בְּסֶלְסֶלָה.
שְׁתֵּי קַפְּסָאוֹת לְכַדּוּרֵי לַחֵץ דָּם וְכֵלִי.
שְׁעוֹן לְצַד מִלְחִינָה.

בְּקִבּוּק מִים מִפְּשִׁיר לִפְקָק.
סִכּוּן מִיָּמִין, מִזֵּלֶג מְשֻׁמָּאֵל,
כּוֹס בְּפִינָה, פִּפִּית בְּאַמְצֵעַ.

שְׁעַת הַצְהָרִים לְאַרוּחָה תִּחַל עוֹד כְּשֵׁתִי דְקוֹת. 'פּוֹנֶקֶט' .
הֶהְלִיכוֹן יָנוּחַ לְצַד הַמְטָאָטָא הַנִּחְבָּא.
יֵאכְלוּ בְּשִׁתִּיקָה, יִדְבְּרוּ אַחֲרָיִי, הִרְבֵּה , לֵלֵא הַפְּסָקָה , כָּל דְּקָה
חֲשׂוּבָה.

נופי רמות השבים

צד צהר

כניסה לדירת שנתלמה

הפרדת דת ומדינה - אולי לא מה שחשבתם

מיכאל רושניץ

לא פעם, כאשר אני מעלה בשיחה את רצוני בהפרדת דת ומדינה, אני נתקל בהתבטאויות בסגנון "אינני יודע מהי הפרדת דת ומדינה. אני יודע מהם חופש דת וחופש מדת ובאלה אני תומך". מאמר זה נועד להצביע על ההבדלים בין המונח "הפרדת דת ומדינה" לבין צירוף המונחים "חופש דת וחופש מדת"¹.

אבנה אותו כסדרת פרקים קצרים שכל אחד מהם מציג, מסביר ומנמק היבט אחר של המושג.

אפתח באמירה הדרמטית ביותר מבין אלו שתופענה במאמר:

הפרדת דת ומדינה נמצאת בסתירה לחופש דת!

הכיצד?

פשוט מאד: ברוב הדתות יש חוקים שהמאמינים אמורים לקיים ושנמצאים (או עלולים להימצא בעתיד) בסתירה עם חוקי המדינה. כל "חופש דת" שהמדינה מאפשרת צריך להיות חלקי במובן זה שהוא חייב לאסור את העברה על החוק, גם אם היא מתבצעת ממניעים דתיים.

כדי להימנע ממתקפות בלתי רלוונטיות, ארחיק את העדות בעניין זה ואביא כדוגמה את [המאמר שכתבתי על בעיית הפליטים המוסלמים באירופה](#)².

הפרדת דת ומדינה אפשרית גם במדינה שמוגדרת כמדינה יהודית.

העניין הוא שהמונח "מדינה יהודית" נועד במקור לציין את העובדה שהמדינה נועדה לשמש מקלט לעם היהודי ולא מקדש לדת היהודית. נושא זה מוסבר באופן מלא במאמר "[מדינה יהודית ודמוקרטיה](#)".

במדינה המופרדת מן הדת לא תיתכן חקיקה המאפשרת התחמקות משירות צבאי על רקע דתי. התחמקות מעין זו, מעבר לעובדה שהיא מפלה בין דם לדם, פוגעת גם ביכולתו של הצבא לגייס לשורותיו את המתאימים לו ביותר.

הפרדת דת ומדינה כרוכה גם בהימנעות המדינה מהקצאת משאבים למטרות דתיות.

זה חל על משכורות רבנים, הקצאת שטחים ציבוריים, תקצוב לימודי דת וכדומה. זה חל גם על השקעות עקיפות שעונות לדרישות מיוחדות הנובעות מצרכים דתיים, כפי שמודגם, למשל, במאמר על [תקצוב השירות הצבאי של החרדים](#)³.

¹ יהיה אולי מי שיטען שכל הנושאים שהדגשתי מכוסים על ידי הביטוי "חופש מדת" אבל ביטוי זה ננקט בדרך כלל כדי לתאר מצב בו אדם אינו נדרש להשתייך לדת כלשהי ולא כדי לתאר את המצב של מניעת הגבלת זכויות הפרט בגלל דתיותם של אחרים.

² גם בארץ אין חופש דת – אפילו לא לדת היהודית. למשל, בסתירה בין חוקי המדינה לבין חוקי הדת בנושא היחס להומוסקסואלים או למחללי שבת, חוק המדינה גובר.

³ תקצוב השירות הצבאי של החרדים עדיין לא מהווה בעיה אקוטית (בגלל שהחרדים עדיין מצליחים להשתמש מחובת השירות הצבאי) אבל הקצאת הכספים למטרות דתיות היא נרחבת, [כפי שניתן לראות בכתבה זו](#).

מדינה המופרדת מן הדת לא אמורה לתמוך בהימנעות מעבודה על רקע דתי.

לא ייתכן, בפרט, שהמדינה תתגמל אברכים שתורתם אומנותם. מי שתורתו אומנותו צריך לקבל את כספו ממי שצורך את אותה אומנות ומוכן לשלם עליה.⁴ מנקודה זו (בצירוף עם חוק חינוך חובה) עולה גם שיש לחייב את כל תלמידי ישראל, כולל החרדים, בלימודי ליבה, שיאפשרו להם להיות אזרחים יצרניים. גם החינוך העל-יסודי צריך לכוון למטרה זו. משהו על טיבה הרצוי של תכנית החינוך אפשר לקרוא [כאן](#).

כשהדת מופרדת מן המדינה, מוסדות הדת אינם רשאים לפגוע בחירותו⁵ של אדם, ברכושו או בגופו.

לכל היותר יכולים מוסדות כאלה להתנות את המשך חברות האדם במסגרת הדתית שאליה הוא משתייך בהסכמה להגבלה מסוג זה.

כשהדת מופרדת מן המדינה, אין להתיר הקמת מפלגות שהמכנה המשותף שלהן הוא דתי.

מפלגות כאלו, מעצם הגדרתן, נועדו להשליט על המדינה את חוקי הדת. ראוי לציין שבמדינת ישראל כבר [קיימת חקיקה שאמורה הייתה לאסור את קיומן של המפלגות הדתיות](#) אבל חקיקה זו אינה נאכפת.⁶ **לסיכום: הפרדת דת ומדינה מתקיימת כאשר אין לדת שום מעמד בקביעת חוקי המדינה ובקביעת יחסה לאזרחיה.**

⁴ לעובדה שהחרדים לא עובדים (או עובדים בשחור) יש השלכות משמעותיות על תקציב המדינה (מעבר למה שצוין בנושא תקצוב שרותי הדת) בגלל מס ההכנסה שהם לא משלמים. חישוב גם של השלכות אלו אפשר למצוא [כאן](#).

⁵ כולל החופש להינשא למי שרוצים.

⁶ פרק זה מיצג, מעבר לרעיון ההפרדה בין דת למדינה, גם את הרעיון של דמוקרטיה מתגוננת – כלומר – מניעת ניצול הדמוקרטיה למטרת ביטולה.

עדכון ורישום לאתר הכפר

1. אתר הכפר זמין ופתוח לשירותכם בכתובת www.ramot-hashavim.org. באתר קיימים עדכונים שוטפים, לוח אירועים, פרוטוקולים משיבות הוועד, מידע שימושי ועוד. הנכם מוזמנים לגלוש בו ואף לשלוח להגר חיו (מנהלת האתר) תמונות מאירועים מכל הזמנים, רעיונות, הארות, הערות או כל דבר רלוונטי למייל hagarhayu@ramot-hashavim.org.
2. באתר קיימות קטגוריות שנגישות אך ורק לתושבי הכפר, רבים מכם נרשמו ואושרה הרשמתם, אך לא כולם נרשמו באמצעות שמם המלא. אנא הירשמו לאתר באמצעות **שמכם המלא** (כשם המשתמש). אחרת לא נוכל לאשר את ההרשמה. אנו עושים מאמץ לאשר את כל התושבים במהירות האפשרית, אך ההרשמה אינה אוטומטית. אנא היאזרו בסבלנות.

למי שטרם הצטרף !!!

- אפשר ומומלץ לקבל את עדכוני הוועד באופן מיידי בטלפון הנייד באמצעות אפליקציית נוטיפאיה. כל שעליכם לעשות הוא:**
1. להוריד את האפליקציה למכשיר **האייפון** או **האנדרואיד** שלכם ולהתקינה.
 2. לסרוק באמצעות נוטיפאיה את הקוד הבא או ללחוץ בטלפון על **קישור זה**:

